

การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย
ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ

The Development of Basically Mathematic Skills and Desirable
Behaviors of Early Childhood Children by the Storytelling with Natural
Material

บุษกร จันทร์คลัง¹ และสมทรง สิทธิ²

Bussagorn chanklang¹, and Somsong sitti²

¹นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

¹Students in Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Northeastern University

²Assistant Professor Doctor, Faculty of Education, Northeastern University

อีเมล:Tomtam03051993@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

4 มิถุนายน 2566

16 ธันวาคม 2566

23 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) พัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาล อบต.บรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre- Experimental Design) มีการวัดผลหลังการทดลอง (One Group Posttest Only Design) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.35) แบบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ จำนวน 18 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.63–0.77 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40–0.60 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70 แบบวัดพฤติกรรมอันพึงประสงค์ จำนวน 20 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการสังเกต มีค่าความเที่ยงตรงตั้งแต่ 0.67–1.00 ดำเนินการวิจัยโดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผน จำนวน 12 แผน สัปดาห์ละ 2 แผน รวม 6 สัปดาห์ ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และแบบสังเกตพฤติกรรมอันพึงประสงค์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า (1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติมีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 14.69 คิดเป็นร้อยละ 81.61 ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 (2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติมีคะแนนพฤติกรรมอันพึงประสงค์ โดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 50.68 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.46 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ: กิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ, ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์, พฤติกรรมอันพึงประสงค์

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop the basically mathematic skills of early childhood children by the storytelling with natural material at least 70% of the mean score and 70% of total students passed the criteria, and 2) develop the desirable behaviors of early childhood children by the storytelling with natural material at least 70% of the mean score and 70% of total students passed the criteria. The sample group included 16 Year 1 - kindergarten students, Anuban Borrabue, Sub-district Administrative Organization School, Borrabue Sub-district, Borrabue District, Mahasarakham Province, Semester 2, 2022 Academic Year, the sample group was obtained from cluster random sampling method. The research instruments contained 12 learning management plans within 6 hours which had suitable qualification for this group at the highest level, 18 items of basic mathematics measurement form with 3 multiple choices. It had difficulty value between 0.63-0.77, discrimination between 0.40-0.60 and reliability = 0.70, desirable behavior measurement form with 20 items. It had validity between 0.67-1.00. This research activities divided in 6 weeks by 2 plans per week. Data collection by 18 items of basically mathematic measurement and 20 items of desirable behavior measurement. The statistics for analyzing the data covered the mean, standard deviation and percentage. The research findings found that: 1. The students learning by storytelling activities with natural material had the basically mathematic scores of all students' mean score equaled 14.69 with 81.61% passing 70% criterion and 16 students could pass 70% of the mean score with

81.255% of all students. 2. All students had the desirable behavior mean scores, equaled 50.68 from the total score of 60 with 84.46%, and 14 students could pass 70% of the mean score, with 87.50% of all students.

Keywords: Storytelling with Natural Material, Basically Mathematic Skills, Desirable Behaviors

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นหลักสูตรที่สถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบคลุม ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี บริบูรณ์ เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) เด็กปฐมวัย คือวัยเริ่มต้นของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ถ้าเด็กได้ รับประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยควรให้เด็กเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงผ่าน การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิด การทดลอง ซึ่งทำให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก การพัฒนาเด็กในช่วงวัยนี้ควรจะเป็นการวางรากฐานความรู้ในด้านต่าง ๆ โดยเน้นการบูรณาการทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อเด็ก เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ (วันดี มั่นคงดี, 2554)

ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยโดยการสอดแทรกและบูรณาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์กับทุกกิจกรรมโดยครูควรให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะด้านคณิตศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดโดยใช้เหตุผล การค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยการสังเกตการสำรวจ การจำแนก การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ การจัดลำดับ การนับ และการทำตามแบบซึ่งเด็กจะเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ จากกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลขรูปร่างรูปทรงขนาดลำดับและความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เพราะโดยปกติเด็กจะเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการได้รับประสบการณ์ในการดำรงชีวิตประจำวันตามธรรมชาติอยู่แล้ว (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2552) คณิตศาสตร์เป็นความสามารถด้านสติปัญญาอีกด้านหนึ่งที่ต้องส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับปฐมวัย

เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ซึ่งถ้ามองไปรอบตัวก็จะเห็นว่าชีวิตต้องเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์อย่างมากมาย (นิตยา ประพฤติกิจ, 2541)

นอกจากนี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยหรือเด็กอนุบาลนั้น ถือเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการที่เป็นไปตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงช่วงวัยนั้น โดยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามวัยของเด็กอนุบาลอายุ 5 ปี ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยรวมประกอบด้วย 1) ด้านร่างกายเป็นการพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก 2) ด้านอารมณ์ เป็นความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ 3) ด้านสังคม พัฒนาการด้านสังคม และ พัฒนาการด้านคุณธรรม ควรพัฒนาความเข้าใจของเด็ก สร้างจิตสำนึกที่ดี รู้จักควบคุมตัวเอง ให้การยอมรับนับถือผู้อื่น นอบน้อม มีสัมมาคารวะ 4) ด้านสติปัญญา เป็นความสามารถที่จะแก้ปัญหา ถ้ามคำถาม และใช้คำพูดอธิบายความคิด การสังเกต และความรู้สึกของตนเอง รวมถึงสังเคราะห์ สร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ เน้นให้เด็กได้รับรู้และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

จากผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ผลการประเมินพัฒนาการระดับปฐมวัย 12 มาตรฐาน พบว่าผลการประเมินของเด็กนักเรียนระดับอนุบาล 1 ด้านที่ 6 พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง จากประเด็นดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจ 3 ด้านคือ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ การรู้ค่าจำนวน นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กนักเรียนระดับอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564 มีผลการประเมินพฤติกรรมอันพึงประสงค์โดยประเมินพัฒนาการ 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา (โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรบือ, 2564) จากสภาพดังกล่าว ส่งผลให้การจัดการศึกษาไม่บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียน หากเด็กได้เรียนรู้ปฏิบัติจริงแล้วจะส่งผลให้มี ทักษะกระบวนการทางความคิด และพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ การรู้ค่าจำนวน การจัด การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แก่เด็กปฐมวัยนั้น ยังมีปัญหามาก เนื่องจากเด็กอายุน้อย มีความสนใจในช่วงสั้น และครูผู้สอนมีการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ไม่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีแก้ปัญหาโดยการใช้ นิทาน เพื่อศึกษาว่าวิธีดังกล่าวสามารถส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผลจากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า นิทานสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่ผู้ฟัง เพราะมีภาษาและเสียงที่มีคำสัมผัสคล้องจอง ทำให้เด็กเพลิดเพลิน ง่ายต่อการจดจำ ปลุกฝังให้มีจินตนาการไปตามเรื่องที่ฟังการสอดแทรกข้อคิด คติธรรมรวมถึงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ แฝงเข้าไปในเรื่อง จะทำให้ผู้ฟังซึมซับไปโดยไม่รู้ตัว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นปฐมวัย จึงมีความสนใจโดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้แก่เด็กปฐมวัยและเชื่อมโยงไปยังพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความรู้สึกที่ดี ได้เรียนอย่างมีความสุข ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์เป็นการส่งเสริมคุณสมบัติของคนดีและการเป็นคนดีเป็นเครื่องมือที่นำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืนในการเรียน การทำงานและการดำเนินชีวิต สถานศึกษาจึงต้อง กำหนดนโยบาย กำหนดแนวทางการพัฒนาให้เหมาะสมสอดคล้องในแต่ละพฤติกรรมอันพึงประสงค์ แล้วนำพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้ที่วิเคราะห์ไว้ ไปบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโครงการต่าง ๆ และกิจวัตรประจำวันของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดพฤติกรรมอันพึงประสงค์ดังกล่าว (อรุณศิริ จันทรหลน, 2560)

กิจกรรมการเล่านิทาน เป็นกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกับเด็กได้และยังเป็นการปูพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย นิทานเป็นสื่อหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยให้เพิ่มมากขึ้นเพราะเด็ก ๆ ชอบฟังนิทาน นิทานเรื่องที่แต่งขึ้นเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยส่งเสริมให้เด็กได้คิดอย่างอิสระบนความสมเหตุสมผล หากเด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้จากการใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม จะส่งผลให้มี ทักษะกระบวนการทางความคิด และพัฒนาความสามารถต่าง ๆ ตั้งแต่การรู้ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ และการรู้ค่าจำนวน การหาความสัมพันธ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เด็กจะเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ตรงที่เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวในชีวิตประจำวันหรือการจัดกิจกรรมของครู (ประภัสสร บราวน์ และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย, 2564) การเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายให้เด็กมีพฤติกรรม และมีความเข้าใจในการปฏิบัติเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย ตามแบบของตัวละครนั้น เพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเด็ก การเป็นตัวละครทำให้เด็กมีความกล้าคิด กล้าตอบคำถาม สนุกสนาน ร่วมมือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น รู้จักฟังความคิดเห็นของเพื่อน ปฏิบัติตามกฎกติกาของห้องเรียน และของโรงเรียน (ปราณี นาสมบัติ, 2556) นอกจากนี้ สื่อธรรมชาติอยู่ในประเภทวัสดุที่มีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย เช่น วัสดุท้องถิ่น วัสดุเหลือใช้ วัสดุที่ทำขึ้นเอง และวัสดุที่ซื้อมาในราคาถูก เช่น เปลือกหอย ทราย ใบตอง ดินเหนียว รถลาก (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2553) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น วัสดุอุปกรณ์ วิธีการและแหล่งเรียนรู้ที่ครูนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือให้เด็กสัมผัส จับล่วนเป็นสื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดีจากการกระทำ การสัมผัสจับต้องด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เด็กจะถ่ายทอดความรู้สึกจากการสัมผัส สื่อการเรียนจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางและสิ่งเร้าที่ประสานข้อความรู้ที่ครูต้องการให้เด็กเรียนไปเป็นข้อความรู้ให้เกิดขึ้นกับตัวเด็ก โดยเฉพาะสื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เป็นสื่ออิสระที่เด็กสามารถหยิบเลือกใช้ได้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551)

จากข้อมูลที่น่าเสนอเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงได้นำการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ให้กับเด็กปฐมวัย ทั้งด้านร่างกาย ด้าน

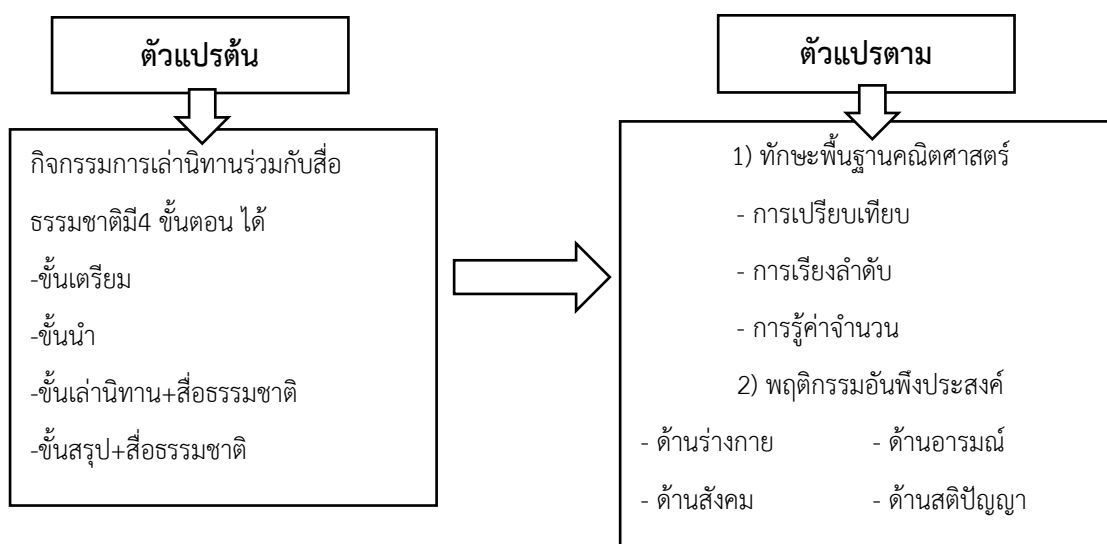
อารมณ์และจิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา ซึ่งจะส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่นิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่นิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงไว้ในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยในครั้งนี้ประชากรเป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มี 2 ห้องเรียน จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรือ อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 16 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ จำนวน 12 แผน ใช้เวลาแผนละ 30 นาที รวม 6 ชั่วโมง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, $S.D.=0.35$)
2. แบบวัดทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ปฐมวัย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีค่าความยากง่ายอยู่ตั้งแต่ 0.63 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 – 0.60 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.70
3. แบบสังเกตพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมจำนวน 4 ด้าน รวม 20 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการสังเกต มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรือ อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผน จำนวน 12 แผน เวลา 6 ชั่วโมง โดยดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 แผน รวม 6 สัปดาห์ ใช้ช่วงกิจกรรมกลุ่มใหญ่ในช่วงเวลา 09.00-09.30 น. ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กำหนดการทดลอง

สัปดาห์ที่	ชื่อนิทาน	วัน/เวลาที่ทำการทดลอง
1	ดอกไม้แสนสวย	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	ดอกไม้วิเศษ	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.
2	สวนดอกไม้ของลิงน้อย	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	หนูนิดชมสวนดอกไม้	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.
3	ห้วผักกาดยักษ์	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	ผักแสนดี	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.
4	สัตว์เลื้อยของลุงมา	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	บ้านใบไม้	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.
5	ผีน้อย	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	ผีเสื้อแสนสวย	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.
6	หนอนน้อยหลากสี	อังคาร เวลา 09.00-09.30 น.
	การเดินทางแสนสนุก	พฤหัสบดี เวลา 09.00-09.30 น.

2. หลังดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ครบทุกแผน ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ และแบบสังเกตพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยกับกลุ่มตัวอย่าง

3. นำข้อมูล จากการวัดทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ และการสังเกตพฤติกรรมอันพึงประสงค์ไปตรวจให้คะแนน และนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน และนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการสรุปและอภิปรายผลการทดลองต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมผลการทดสอบทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์และพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 12 แผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการเปรียบเทียบ ด้านการเรียงลำดับ และด้านการรู้ค่าจำนวน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ยรวม	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์		จำนวนนักเรียนที่ ไม่ผ่านเกณฑ์	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16	18	14.69	2.40	81.61	13	81.25	3	18.75

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ มีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 14.69 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.61 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์ผลการวัดทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติเป็นรายด้าน ประกอบด้วย 3 ด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์รายด้าน

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
การเปรียบเทียบ	16	6	4.25	1.24	70.83
การเรียงลำดับ	16	6	4.50	1.06	75.00
การรู้ค่าจำนวน	16	6	4.38	1.15	73.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ รายด้านของนักเรียน พบว่า ด้านการเรียงลำดับ มีค่ามากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือด้านการรู้ค่าจำนวน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 คิดเป็นร้อยละ 73.00 และต่ำสุดคือด้านการเปรียบเทียบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 คิดเป็นร้อยละ 70.83

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติช่วยให้เด็กปฐมวัยสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น ซึ่งเนื่องมาจากการที่เด็กได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจากประสบการณ์ตรง เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวในชีวิตประจำวัน มีสื่อธรรมชาติรอบตัว และได้ทำกิจกรรมในสิ่งที่ตนเองมีความสนใจส่งผลให้มีทักษะด้านความคิด และพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ การรู้ค่าจำนวน ได้ดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 12 แผนการเรียนรู้แล้วให้นักเรียนทำแบบวัดพฤติกรรมอันพึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมอันพึงประสงค์

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ยรวม	ร้อยละ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์		นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16	60	50.68	84.46	11.36	14	87.50	2	12.50

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนการวิเคราะห์พฤติกรรมอันพึงประสงค์ หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 50.68 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.46 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาผลการประเมินเป็นรายด้าน ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมอันพึงประสงค์รายด้าน

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ยรวม	S.D.	ร้อยละ
ด้านร่างกาย	16	12	10.18	2.31	84.83
ด้านอารมณ์	16	18	15.68	3.41	87.11
ด้านสังคม	16	15	12.56	2.80	83.73
ด้านสติปัญญา	16	15	12.25	3.37	81.66

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนพฤติกรรมอันพึงประสงค์ หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นร่วมกันกับสื่อธรรมชาติ รายด้านของนักเรียนพบว่า ด้านอารมณ์ มีค่ามากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.68 คิดเป็นร้อยละ 87.11 รองลงมาคือ ด้านร่างกาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.18 คิดเป็นร้อยละ 84.83 และด้านสังคม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.56 คิดเป็นร้อยละ 83.73 และด้านที่ต่ำสุดคือด้านสติปัญญา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.25 คิดเป็นร้อยละ 81.66

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ด้วยกิจกรรมการเล่นร่วมกันกับสื่อธรรมชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่ม และเดี่ยวประกอบเนื้อหาในนิทานและสื่อจากธรรมชาติรอบๆตัว ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานและพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ ทำให้พัฒนาการในทุก ๆ ด้านเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่นร่วมกันกับสื่อธรรมชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 14.69 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.61 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาความสามารถในรายด้านของนักเรียนพบว่า ด้านการเรียงลำดับ มีค่ามากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.50 คิดเป็นร้อยละ 70.82 รองลงมา ด้านการรู้ค่าจำนวน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 คิดเป็นร้อยละ 72.92 และต่ำสุดคือด้านเปรียบเทียบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 คิดเป็นร้อยละ 70.83

การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเล่นร่วมกันทำให้เกิดความสนใจและได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และเด็กชอบการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัส เรียนรู้การนับโดยผ่านประสาทสัมผัสในแต่ละวันซึ่งเด็กสามารถซึมซับได้จากการเล่นร่วมกันกับใช้สื่อธรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการหยิบ การจับ การถือ การเล่น การสัมผัสปริมาณหรือขนาดของจำนวนใดจำนวนหนึ่ง เรียนรู้จากรูปธรรมไปนามธรรมซึ่งทำให้เด็กเข้าใจความคิดในเรื่องระบบจำนวนการจัดหมวดหมู่และการเรียงลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551)

ที่สรุปว่าการเล่านิทานจะช่วยสร้างจินตนาการ สร้างความฝัน ความคิด ความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก ตัวแสดงแต่ละตัวในนิทานจะต้องสร้างจินตนาการให้บรรเจิดในสมองเด็ก และช่วยถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในอารมณ์ความรู้สึกตนเองและผู้อื่น และ ฐิตาภา จันปุม (2554) ที่สรุปไว้ว่าการจัด กิจกรรมการเล่าหรืออ่านเรื่องราวนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคณิตศาสตร์ ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบ ในการเล่าทุกครั้ง เมื่อเล่าจบแล้วจะสนทนาร่วมกันเพื่อสรุปเนื้อหาและ ข้อคิดที่ได้รับจากนิทาน และใช้คำถามทบทวนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องที่เล่า และ นอกจากนั้นยังสามารถใช้นิทานเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนรู้การสอนต่าง ๆ และ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ยังเสนอไว้ว่า นิทานยังใช้เป็นส่วนสำคัญยิ่งของการสอนเด็กในระดับปฐมวัยจุดมุ่งหมายใน การเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะในด้านการใช้ภาษา การฟัง พุทธิคติ ถาม สังเกต ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่ การอ่านในโอกาสต่อไป ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด อินซ่าง (2552) ได้วิจัย พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานโดยใช้ หุ่นมือ ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือมีทักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในด้านการจับคู่การจำแนก การจัดกลุ่มการเปรียบเทียบและการนับสิ่งต่าง ๆ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ วรณีย์ วัจนสวัสดิ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่า นิทาน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการสังเกตเปรียบเทียบ ด้านการจัด หมวดหมู่ ด้านการเรียงลำดับ ด้านการรู้ค่าจำนวน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อ ธรรมชาติ มีคะแนนพฤติกรรมอันพึงประสงค์เฉลี่ยเท่ากับ 50.68 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 84.46 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมอันพึงประสงค์ รายด้านของนักเรียน พบว่า ด้านอารมณ์ มีค่ามากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 15.68 จากคะแนน เต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.11 รองลงมาคือ ด้านร่างกาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.18 จาก คะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83 และด้านสังคม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.56 จาก คะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.73 และด้านที่ต่ำสุดคือด้านสติปัญญา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.25 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.66 การที่ผลการพัฒนาพฤติกรรม อันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการ จัดกิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อธรรมชาติ จะทำให้เด็กได้มีส่วนร่วมสนุกสนานกับกิจกรรมเล่า นิทาน ทำรู้จักการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นและมีการแบ่งปัน ซึ่งสอดคล้องกับปราณี นาสมบัติ (2556) ที่เสนอไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ จะช่วยส่งเสริมความมีระเบียบ วินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ทำให้เด็กมีพฤติกรรม และมีความเข้าใจในการปฏิบัติเกี่ยวกับ ความมีระเบียบวินัย ตามแบบของตัวละครนั้น และปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเด็ก การเป็นตัวละคร

ทำให้เด็กมีความกล้าคิด กล้าตอบคำถาม สนุกสนาน ร่วมมือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น รู้จักฟังความคิดเห็นของเพื่อน ปฏิบัติตามกฎหมายกติกาของห้องเรียน และของโรงเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะพัฒนาเด็กไปสู่ความมีระเบียบวินัย เป็นผู้นำที่ดี ของสังคม และประเทศชาติ นอกจากนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553) เสนอไว้สอดคล้องกันว่า การเล่านิทานมีประโยชน์และคุณค่ามากมาย โดยช่วยขัดเซาะประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็ก ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ทางความคิดและมีจินตนาการ ฝึกเด็กให้เป็นนักฟังที่ดี เก็บความเรื่องที่ฟังได้ตามสมควรแก่วัย และสร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็ก นอกจากนี้สื่อธรรมชาติ ที่นำมาใช้ยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และสัมผัสกับสิ่งที่ใกล้ตัว ทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ต้องการให้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551) ที่กล่าวว่า สื่อธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ และวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้เพื่อสร้างมโนทัศน์ สร้างเสริมทักษะความคิด สร้างสรรค์และจินตนาการให้กับเด็ก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรญา สุวรรณวงศ์ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นนิทานคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัยหลังจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การเล่นนิทานคุณธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และงานวิจัยของ นิตยา จันทรส่องแสง (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานในแต่ละสัปดาห์มีคะแนนความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีการเปลี่ยนแปลงความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความซื่อตรง การตรงต่อเวลาและการควบคุมตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ผ่านขั้นตอนการเล่นนิทานที่ซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เพิ่มยิ่งขึ้น

1.2 ครูควรเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสม ปลอดภัย และมีจำนวนเพียงพอกับเด็ก และมีการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจและอยากที่จะลงมือทำด้วยตนเอง โดยอยู่ในเงื่อนไขที่กำหนด เพื่อความปลอดภัย และครูต้องคอยกระตุ้น และดำเนินกิจกรรมโดยมีการยืดหยุ่นเวลา และดูแลอย่างใกล้ชิด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลของการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ทักษะทางภาษา การพัฒนากล้ามเนื้อมือ ทักษะทางด้านการให้ความร่วมมือ ทักษะทางด้านการแก้ปัญหา และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลของการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนา
ร่วมกับการจัดประสบการณ์ด้านอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เด็กมีการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การสอนคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2553). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการ
ศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ฐิตาภา จันปุม. (2554). *การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่มีผลต่อ
พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- นิตยา จันทรส่องแสง. (2556). *การจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม จริยธรรมเพื่อพัฒนาทักษะ
พื้นฐานคณิตศาสตร์และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2*. (การศึกษาค้นคว้า
อิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2541). *คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: บริษัททวันพลิชซิ่งจำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประภัสสร บรรวณ และ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2564). การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็ก
ปฐมวัยด้วยกิจกรรมการแสดงประกอบการเล่นิทาน. *วารสารวิชาการและการวิจัย
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 11(1), 194-206.
- ปราณี นาสมบัติ. (2556). *การส่งเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ด้วยการจัด
กิจกรรมการเล่นิทานประกอบอุปกรณ์*. (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรือ. (2564). *รายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน
สถานศึกษา*. มหาสารคาม: องค์การบริหารส่วนตำบลบรือ อำเภอบรือ.
- วรรณีย์ วัจนสวัสดิ์. (2552). *ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา
ลอดใต้*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วันดี มั่นจงดี. (2554). *ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน*.
(ปริญญาานิพนธ์การศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2552). *การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

- วีรญา สุวรรณวงศ์. (2564). การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของเด็กปฐมวัย โดยการจัด
ประสบการณ์การเล่นิทานคุณธรรมโรงเรียนอนุบาลวิภาวี จังหวัดบึงกาฬ. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา, มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร).
- สมคิด อินช้าง. (2552). การพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์การเล่นิทานโดยใช้หุ่นมือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- อรุณศิริ จันทรหลน. (2560). การพัฒนาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสำหรับ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).